

Üç Köpük

İbrahim Tenekeci

profil

8. baskı

Üç Köpük
İbrahim Tenekeci

Günümüz şiir ortamında adına yer açabilen ve kendine özgü bir dil ve özgün bir söyleyiş tarzı geliştiren şairlerden biridir İbrahim Tenekeci. Tenekeci'nin şiirlerinde hayata dair her şey vardır. Sesi yüksek perdelere ihtiyaç duymaz. Onun şiiri, sadelik ve samimiyetin şiiridir. Türkçe sevgisi de abartısız ve içtendir. Ana sevgisi gibi. Şiir dilini kullanmadaki ustalığı ve mısralarına kattığı yoğun ironi ile modern Türk şiirinde kendine emniyetli bir yer açmıştır.

Prof. Dr. Muhsin Macid, Türk Edebiyatı Dergisi

9 789759 961527

00'6₺

/profilkitap
/profilkitap

İBRAHİM TENEKECİ

1 Eylül 1970 yılında Kastamonu ili Taşköprü ilçesinde doğdu.

İlk şiir ve yazıları, *Milli Gazete*'nin 'sizden gelenler' köşesinde yayınlandı. Sonrasında ağırlıklı olarak *Kardelen, Dergâh, Kırklar, Derkenar, Merdiven, Endülüs, Edebi Pankart, Düş Çınarı, İkindi Yağmuru, Kaşgar, Edebiyat Ortamı, Ayraç* ve *Türk Edebiyatı* dergilerinde göründü.

1998 - 99 yılları arasında *Sağduyu* gazetesinde kültür sanat editörü ve köşe yazarı olarak çalıştı.

1 Ekim 1999 - 15 Ekim 2010 yılları arasında *Milli Gazete*'de köşe yazarı ve düşünce sayfası editörü olarak görev yaptı. Son iki yıl, Mehmet Vefa adıyla, *Milli Gazete*'nin günlük bulmacalarını da hazırladı.

2000- 05 yılları arasında, 36 sayı yayınlanan *Kırklar* dergisinin genel yayın yönetmenliğini yaptı. Aynı yıllar içinde, Birey ve Birun Yayınları'nda dizi editörü olarak yer aldı; kırktan fazla kitabın yayınlanmasına vesile oldu.

2005-2010 yılları arasında *Dergâh* dergisinin mutfağında bulundu, derginin son okumasını vs yaptı.

2011 yılında, kısa bir süre yayın hayatına devam eden *Yeni Söz* gazetesinin düşünce ve analiz editörüydü.

Halen Profil Yayınları'nda şiir editörlüğü, Yeni Şafak gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ayrıca aylık edebiyat ve fikriyat dergisi *İtibar*'ın genel yayın yönetmenidir.

Ağır Misafir adlı eseriyle, 2008 yılında, Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "Yılın Şairi" seçildi. Aynı yıl, "Yılın Yazarı" ödülünü de aldı.

Evli ve beş çocuk babasıdır.

ESERLERİ

Şiir: *Üç Köpük, Peltek Vaiz, Güzellik Uykusu, Giderken Söylenmiştir, Ağır Misafir, Kimsenin Kalbi.*

Deneme: *Uçuş Denemeleri, Son Düzlük, Tüfeksiz Hareketler*, Öbür Divan.

Ayrıca üç kitap halinde Dergâh dergisi Şiir, Hikâye ve Yazı Güldesteleri'ni yayına hazırladı. (Kasım 2006 - Ocak 2007)

ÜÇ KÖPÜK

İbrahim Tenekeci

PROFİL

© İbrahim Tenekeci
© Profil Yayıncılık

Yazarı / İbrahim Tenekeci
Kitabın Adı / Üç Köpük

Genel Koordinatör / Münir Üstün
Genel Yayın Yönetmeni / Cem Küçük
Kapak Tasarım / Yunus Karaaslan
İç Tasarım / Adem Şenel
Baskı-Cilt / Kitap Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. No:123 Kat:1 Topkapı/İstanbul
Tel : 0212 482 99 10 Sertifika No:16053

1. Baskı Eylül 1997 (Dergâh Yay.)
2. Baskı Mayıs 2001 (Birey Yay.)
3. Baskı Nisan 2008
4. Baskı Haziran 2010
5. Baskı Mayıs 2011
6. Baskı Ağustos 2012
7. Baskı Haziran 2013
8. Baskı Eylül 2014

978-975-996-152-7

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 12391

PROFİL: 104
ŞİİR: 02

PROFİL YAYINCILIK
Çatalçeşme Sk. No: 52 Meriçli Apt. K.3
Cağaloğlu - İSTANBUL
www.profilkitap.com / bilgi@profilkitap.com
Tel. 0212. 514 45 11 Faks. 0212. 514 45 12

Profil Yayıncılık Maviağaç Kültür Sanat Yayıncılık Tic.Ltd.Şti markasıdır.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları İbrahim Tenekeci ve Profil Yayıncılık'a aittir. Yazarın ve yayıncının izni olmadan herhangi bir formda yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

MIRILDANMALAR	7
SAVUNMA	10
SEVGİLİM	12
İKİRCİM	14
YANGIN	16
ANONS	18
DÜŞ VE DUA	20
YARIN GÜZELDİR	22
SÖZÜ YORMADAN	24
ŞEHRE GELEN ADAM	26
MERAK	28
YILDIZNAME	29
ÖZET	30
ÇILGINLIK	31
TEK ŞEY	33
MUŞ	34
İFŞAAT	36
DEDELER VE ÇİVİLER	38
RÖTUŞ	41
AĞIT	43
KIYISIZ	44
MELANKOLİ	45

MIRILDANMALAR

I

İçimden dedim, beraber yürüyelim olur mu
Varsın gemilerimizi taşıyamasın sular
Varsın yarı yolda uyuya kalsın
Bize gönderilen bahar...

İçimden dedim, beraber yürüyelim olur mu
Varsın gölgemiz olsun hüzün
Dilediği gibi uzatsın canevimize ayaklarını
Varsın annemiz olsun tütün
Hayat daha sert vursun yumruklarını.

II

İçimden dedim, ilmeği kaçmış bir hayat bizimkisi
Nedir alnımızdan öpmek için izimizi süren
Kalmış mıdır kalesi düşmüş bir şehrin cazibesi
Nedir yalnız bize yakışan bu serüven.

Bu serüven ki
Bizden biri yaptı sırtımızdaki hançeri
Ve terk etti bizi huzur denen sevgili
Kalakaldık, şaşkınlığın avuçlarında
Billur bir kuş gibi...

III

İçimden dedim, gömülü bir ırmağın yalnızlığıdır bu
Beraber yürüyelim olur mu...

SAVUNMA

I

Mutluyum, çünkü galip gelmedim
Cana ferahlık veren o gizemli sarnıçtan
Arklar açmalıyım bahçesine kalbimin.

Mutluyum, çünkü galip gelseydim
Madalyam olacaktı, yüreği kangren yapan
Ve bir gururum, kendini okşatan.

Mutluyum, çünkü yenilmeseydim
Ey hırs, ben senin ürkek ülkenim-
Diye bitmeyecekti şiirim.

II

Gidenleri öp benim için, çünkü benim
Ceylan bakışlı bir kırlangıçtan
Bile mahcup ruhum var.
Buruk bir ömrü yaşasa da bedenim
Mutluyum, çünkü hâlâ kılıçtan
Utanan bir boynum var.

SEVGİLİM

Susadıkça yüreğime koşuyorum
Sevgilim diyorum kendime, sevgilim
Rüzgâr yok, yağmur bilemez türküsünü
Başak deniz olup söyleyemez, susar
Sen de sus, bulutların hışırtısını düşle
Bir cebini tüyle doldur
Diğerini gümüşle...

Sevgilim diyorum kendime
Sevgilim, yazmalısın göğün şiirini artık
Yazmalısın, belki şöyle:
Zifiri karanlıkta bulup yıldızı
Adına koymuşlar kutup yıldızı.
Sonra her şeyi yırtıyorum
Bakir bir gülüşle...

Sevgilim diyorum kendime
Sevgilim, sığmıyoruz tenime.

İKİRCİM

Yollar çağırıyor beni
Kalmalı mıyım, yoksa gitmeli mi?

Hissedebiliyorum, beni bekliyor büyülü encam
Uçsuz bucaksız karmaşa çölünde
Serin bir gölge beni bekliyor
Ve yola çıkamıyorum, şaşırdım kaldım
Yollar ki buğulu cam
Elimi bir dokunsam siliniyor her şey
Ve yürüyemiyorum, dokunmasam.

Ey bulutların arasına ateş yakan
Isıtan ve ışıtan beni
İşiten beni,
Kovulmadan güzel günlerin kapısından
Kurtar,
Bu ikircim kuyusundan...

YANGIN

Fellini sen bana bir rol vermedin
Suyu çarmıha pekâlâ gerebilirdim
Gözümü kırpmadan âşık olur
Trenlere küfredebilirdim.

Şeyhim sen bana bir el vermedin
Güneşli havalar hariç
Pekâlâ itaat edebilirdim,
Çözmeye kalkmazdım şifresini ölümün
Ezberlerdim karınca duasını bile
Perihan'ı terk edebilirdim.

II

Tekrar düşündüm
Yoksullaştım düşündükçe,
Sonra oturup bu şiiri yazdım
Şehri yakmadan az önce.

Sığındı kanatlarımın altına gece.

ANONS

Allah biliyor ya
Benim şaşkınlığım sizinkine benzemez
Hayrete düşürür beni, umursamadığınız şeyler
Mesela ırmağa binen balık
Güneşi sırtında taşıyan dağ
Ve peribacaları, avurtları çökmüş kayalar
Ve sarışın semazenler, ayçiçekleri
Hayrete düşürür beni.

Merakım da sizinkine benzemez
Şöyle seslenirim bazen;
Yağmurkuşu bana bir şeyler söyle
Deli ırmak ne fısıldar denize.

Savaşım da benzemez savaşınıza
Yalın kalem
Dayanırım kelamın kapılarına
Ya simurga ya morga, fark etmez.

Ve korkum, o da sizinkine benzemez
Saflar sıklaştıkça korkarım
Anlaşılmaktan korkarım, düşlerimden korkarım
Üstelik kırmızı ışıkta cam silen çocukları
Şoförlerden sakınmak zorundayım.

DÜŞ VE DUA

Yağmura, nisana ve yaşıma aldanıp
Uçurumları kıyı sanarak
Ve dağlar erişilmeyince acı verir
Sözünü unutarak
Kaf dağına gitmek istedim.

Irmak inadıyla yürüdüm uzaklara
Bir derviş olup yürüdüm uzaklara
Heyecanımı dindiremedim.

Yanıldı denektaşım, geriye döndüm
Kutsal Sözler Panayırı'na sığınıp
İpeksi bir sessizliğe büründüm:

Bir hayat, mahcup ve duru
Tanrım, gülleri
Ve sessiz harfleri koru.

YARIN GÜZELDİR

Hangi mevsimdeyiz böyle
Paletimdeki renkler kaskatı
Oysa
Durmadan boyamalıyım, hiç durmadan
Renklerini yitirmiş hayatı,
Mevsimlerden keder mi, söyle.

Dinle, ruhumun yatışmasını bekleyemem
Gitmeliyim ve giderken
Bakmamalıyım gözlerine dünya denen fakirin,
Su içtiğim ellerden
Bana bir pişmanlık gelsin istemem.

Dinle, hatırladıkça üzüyor beni
Geri çekilirken yaktığım rüya,
Mevsimlerden keder mi, söyle
Ne giysem yakışmıyor, uçurumlardan başka.
Dağıtamıyor hiçbir güneş ruhumdaki sisi
Ve ben hâlâ yarın güzeldir diyorum,
Kalmasa da albenisi...

SÖZÜ YORMADAN

Efendime vermek için
Yirmi yedimden gün aldım
Yirmi yetimden gül.

Bir bilseniz efendim
İçin için ateşe verdim içimdeki beni
Ah beni
Hangi vadiler istedi de gitmedim
Kıskandım da ne oldu, hayattan kendimi.

Ah efendim, sorar durur can;
Nasıl bir sondur bu,
Kaçtıkça yakınlaşan
Kaçtıkça yakınlaşan...

Derdimi anlattım Efendim
Derdimi anlattım, sözü yormadan.
Oturup dua ettim, yalvardım;
Akıl, git başımdan.

ŞEHRE GELEN ADAM

Şehre bir adam girdi koşarak
Ya bilge, ya çağdan habersiz
Bağırdı, duyuramadı:
Tufan olabilir, kavi olsun gemileriniz.

Hıncahınç yorgunluk doluydu gövdesi
Reklâm panoları kadar, bir vitrin kadar
Dikkat çekmedi sesi.
Dedim gel, hâlâ bizim
Bu şehrin altmış metrekaresi.

Gün doğarken onu yolcu ettim
Gitme, ben sana bakarım
Dediysem de dinletemedim.

MERAK

Tomurcuk geceye içini döker
Açsın diye güller.

Ki gece
Yıldızları çil yapmış yüzüne
Sessizliği dil.

İki gece
Gözümü kırpmadım öylece
Ah bu merak
Bumerang olup düşündürüyor beni:
Nasıl bir şey geceleri
Gül olup açmak...

YILDIZNAME

Berrak bir düşsünüz
Dilekler tutulur siz ölürken
Çünkü güzeldir ölümünüz.

Sizi topluyorum göğe uzanıp
Güzelce bırakıyorum
Felçli çocukların kapısına,
Yine mutluyum:

Siz varsınız
Gecenin yüz akısınız.

ÖZET

Meleklerin uyku saati
Uzanıyorlar pamuk tarlalarına,
Ki onlar eşkâli belirsiz kelebektir
Konar dualarımıza.

Rüyalarını kuşpalazı olmuş
Çocuklar doldurur
Öperler alınlarından
Kuşpalazı kuş olur.

Özetliyor sizi
Gülsuyu kokan yağmur...

ÇILGINLIK

Yalnızlık
Bir atımlık
Mesafede.
Bilmezdim aşksız yürek
Ağacın yaprakları döküldüğünde
Çıplak kalan yuva kadar ürkek...

Kaç kez dedim kendime
Karanlıktan korkmak niye:

Gel a canım
Bir çılgınlık yapalım,
Nasıl olsa dolmuyor deniz
Irmakları yatağından kaldıralım.

TEK ŞEY

Kirli bir otobüs camının ötesinde
Ellerinde kiraz sepetleri
Belli belirsiz akıp giden çocuklara
Ne çok özendim.

Yangınıma alev taşıdı
O mahzun bakışları
Söndürmeye yeltenmedim.

Canımın berisindeki yangından
Kaçırabildiğim tek şeyi
Elleri açık düne vermedim inadımdan.

MUŞ

Annesiz de yaşanabileceğini
Askerde öğrendim.
Kar
Karga
Kargaşa
Dolu günlerden sıyrılarak
Ciddiyetimi kundaklayan
Şeyler öğrendim.

İnançsız yaşanmayacağını
Mevzide öğrendim.
Kurşun
Kuşun
Havalanmasıyla
Beliriyordu
Ve konuyordu
O nazlı yazının ince dalına.

İFŞAAT

Bilge değilim
Bilemem çiçekler nasıl bekler arısını
Neden evlenmemiş Artemis
Niye gemicilerle evlenir kadınlar.

Aşk neden kör eder gözleri
Niye aldatır fırıncı güzel karısını
Ete bürünen bir gül müdür sevgili
Bilemem, kim sadıktır ölüm kadar.

Bilge değilim, bilemem
Yağmur bulutuna neden sadık
Bilemem, neden ıssız caddedeki kalabalık
Niye cıvıl cıvıl mezarlıklar.

DEDELER VE ÇİVİLER

I

Yağmur yağıyor
Yüzlerce ırmağa dönüşüyor cam.
Rahmetlinin resmi için
Duvara çivi çakıyor babam.

II

'İnce bir yağmur çiseliyordu mal pazarına
Atını satarken gülümsemişti bana
Nedensiz üşümüştüm,
Eve geldiğimde bir akşam
Takma dişlerini masanın üstünde gördüm.

...

Her şeyi ikiye bölerek ilerliyordu tabut
Büzülüp kalmıştım yokluğunun başucuna
Yağmur yağıyordu canımı acıtarak...'

III

Seni düşündüğümde
Patlak veriyor bir ırmak
İçimde, ta içimde...

RÖTUŞ

Beni anlamanız için
Kahraman olmanız gerekmiyor.
Düşünün bir kere
Yağmur yemeyeli kaç yıl oldu
Kaç kez sabahladınız
Uykusuzluğun koynunda
Ölümden korkmadığınız
Ne kadar doğru...

Ellerinizde cesediniz
Bana geliyorsunuz,
Sizin için ne yapabilirim
Ki ben
Irmakların kapısından kovulmuş adamım
Rötuşlarla ayakta durdum bugüne değin
Siperleri cansız bırakıp
Annemin resimlerine sığındım.

Düş tapınağım yıkılacak
Ve anlayacağım ki,
Hiç gemim olmamış yakacak...

AĞIT

Korsikalı ihtiyar
Denizin tarifini yapar torununa
Kamasını gösterir
Heyecanla atılır çocuk suya
Boğulur
Okunaksız yazılmış bir şiir olur
Gözleri ihtiyarın.

Kim korkutacak artık kuşları
Kim çıkacak vişne ağaçlarına
Hep üşüyecek ellerimiz
Baktıkça onu hatırlayacağız
Ah bu deniz
Dizilmez mi kurşuna.

KIYISIZ

Kapatır gökyüzü penceresini
Hayal satan adam yine siftahsız
İndirir dükkânının kepenklerini.

Ve
Gece
Üstünde
Öylece
Uyuyakalır,
Çıkarmadan yıldızlarını.

Senin de kıyılarını
Elinden aldılar mı?

MELANKOLİ

Tekrar çiçek açıyor ağaçlar
Bu olsa gerek iade-i itibar.

Nasıl rahatsız olursa derviş
Yanında oturan delişmen kızdan
İşte böyle bir şey baharla aram,
Üstelik bahar bitmeden bana rahat yok
Rahatım yok, çıkarmazsa üzerinden mavisini gök
Kök salmazsa yakamoz denize
Beyazlar konmazsa saçlarına gecenin
Çiçekler dönmezse ülkesine.

Huzurla aram yok, çünkü ölüm
Bir sevgili gibi usulca gelip
Kuşlarını yoluyor gökyüzünün.
Tıkanıp kalıyor birden bire
Hayatın akışı ölü bir serçede...

Bu trenlerin hepsi benim bak
Bu gök, bu çayır, bu ırmak...